

Una personalitat complexa i completa

Maria Alonso va viure molts anys, noranta-vuit, plens d'activitat

Si només s'hagués dedicat al periodisme ja seria digna de ser recordada. Si la seva dedicació s'hagués limitat a la docència, també seria una personalitat destacada. Si tant sols hagués omplert la seva vida amb l'atenció a la família i a la maternitat, sens dubte seria tinguda com una excel·lent mestressa de casa i guia i conductora d'una família nombrosa. Però ella va destacar en les tres coses: periodista prolífica i amb lectors addictes i assidus; mestra amb centenars d'alumnes que la recorden amb afecte i agraïment; i acurada organitzadora de la llar, fidel i amorosa esposa i eficaç educadora dels seus fills.

ARXIU PERSONAL MARIA ALONSO

>> Retrat de Maria Alonso Canals l'any 1941.

ENRIC MIRAMBELL > TEXT

Maria Alonso va néixer a Barcelona l'any 1915. El seu pare, tècnic en armament al servei de l'exèrcit, va tenir diversos destins fins que pogué establir-se definitivament a Girona, on, a més del seu càrrec professional, obrí un comerç d'armeria, primer a la Cort Reial i posteriorment a la plaça de Sant Francesc. En els dramàtics anys de la guerra, la Maria va ser empresonada per ser fidel als seus ideals. Acabada la contesa, es dedicà breument a la política. Però no va emprar aquesta posició, en certa manera privilegiada, ni per venjar-se ni per reivindicar-se, ni molt menys per treure'n cap profit econòmic. La seva honradesa, la seva sensibilitat i la seva integritat no li haurien permès anar per altres camins.

>> Alonso i el seu marit, Mariano Oliver, funcionari d'Información y Turismo que alternava les seves funcions de censor amb la de crític d'art.

En els dramàtics anys de la guerra, la Maria va ser empresonada per ser fidel als seus ideals

ARXIU PERSONAL MARIA ALONSO

ARXIU PERSONAL MARIA ALONSO

ARXIU PERSONAL MARIA ALONSO

>> *Maria Alonso, al centre, amb el seu marit, Mariano Oliver, a la dreta, i el seu germà, Manolo Alonso, a l'esquerra, preparaven alumnes per a les oposicions de magisteri a l'acadèmia del senyor Bordas, a la dècada dels cinquanta.*

>> *Alonso era l'única dona que formava part de l'Associació de Premsa de Girona.*

com a funcionari de la Delegació del Ministeri d'Informació i Turisme. Li van encarregar la censura de premsa. Ell mateix col·laborava en el periòdic local amb un article setmanal, articles que varen ser els primers que aparegueren en català en la premsa gironina d'aquell temps.

Seguida per un públic fidel

La Maria, com per un atzar, s'inicià en el periodisme. Ran de la publicació d'una notícia que provocà la seva indignació va fer arribar al diari un escrit de protesta que, potser sense haver-s'ho proposat, va ser la seva estrena com a periodista, professió en la qual hauria d'exercir un paper important i una forta influència en milers de lectors, durant un bon nombre d'anys. El seu mitjà principal d'expressió va ser el diari local, que aleshores sortia amb la capçalera de *Los Sitios*. Hi publicà cròniques, entrevistes, reportatges... Sempre destacava en les seves intervencions una simpàtica nota de feminitat, que la distingia del caràcter general del contingut del periòdic. L'any 1959 moria l'insigne periodista mossèn Carles de Bolós i Vayreda, el qual, amb el nom de *Gerión*, havia estat publicant diàriament una secció titulada

Ran de la publicació d'una notícia que provocà la seva indignació, va fer arribar al diari un escrit de protesta que va ser la seva estrena com a periodista

«Ángulo de la Ciudad», que era seguida amb interès pels lectors del periòdic. La Maria s'encarregà de continuar la secció, que havia quedat òrfena, i amb el títol «Alminar» i la firma «Cierzo» en mantingué la pervivència durant uns quants anys. Molts dels lectors del diari continuaren fidels a aquella secció, que era el primer que buscaven quan obrien el periòdic.

La gran activitat desenvolupada en el magisteri i en la premsa periòdica no li impediren complir amb gran afecte i al mateix temps rigor la seva tasca com a esposa, mestressa de casa i mare de família nombrosa. La seva llar era un exemple d'ordre, de disciplina, de laboriositat; però en un clima d'harmonia, de confraternitat, de sana convivència. N'és una prova la brillant carrera i currículum professional dels seus fills, el més conegut dels quals és en Josep, els dictàmens del qual són seguits com un oracle en aquests difícils temps de crisi econòmica i social.

Les distincions de Medalla d'Or de l'orde de Cisneros, i el premi «Mestres 68» foren un públic reconeixement a la continuada i llarga labor de la que fou una acreditada periodista, una abnegada mestra, i una

exemplar mestressa de casa i mare de família. Quan morí, l'any 2014, era la col·legiada més veterana no només de la demarcació de Girona, sinó del Col·legi de Periodistes de Catalunya.

Enric Mirambell i Belloc és cronista oficial de la Ciutat de Girona.

AJUNTAMENT DE GIRONA. CRDI [NARCÍS SANS PRATS]

>> Va ser la periodista col·legiada més veterana de la demarcació de Girona. A baix, Alonso durant una entrevista al cafè de Sant Narcís el 19 de maig de 1971.

La Maria s'encarregà de continuar la secció de mossèn Carles de Bolós i Vayreda, que havia quedat òrfena, amb el títol «Alminar» i la firma «Cierzo»